

Vlaams
Parlement

ingediend op **307** (2019-2020) – Nr. 2
10 februari 2021 (2020-2021)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu,
Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie
uitgebracht door Freya Perdaens

over het voorstel van resolutie

van Mieke Schauvliege, Steve Vandenberghe, Tine Van den Brande,
Bruno Tobback, Johan Danen en Hannelore Goeman

over de vermindering van de hoeveelheid
wegwerpplastics en de snelle invoering
van statiegeld op drankverpakkingen

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie:

Voorzitter: Gwenny De Vroe.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Inez De Coninck, Andries Gryffroy, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele;
Bart Claes, Leo Pieters, Sam Van Rooy;
Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel;
Steven Coenegrachts, Gwenny De Vroe;
Björn Rzoska, Mieke Schauvliege;
Bruno Tobback.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Marius Meremans, Joris Nachtergaele, Axel Ronse, Nadia Sminate;
Carmen Ryheul, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens;
Bart Tommelein, Bart Van Hulle;
Johan Danen, Chris Steenwegen;
Hannes Anaf.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

307 (2019-2020) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting.....	4
2. Bespreking	7
2.1. Tussenkomensten van de leden.....	7
2.2. Repliek van de indieners	13
2.3. Aansluitende opmerkingen	16
3. Stemming	16
Gebruikte afkortingen.....	17
Bijlage: zie dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie besprak op 26 januari 2021 het voorstel van resolutie van Mieke Schauvliege, Steve Vandenberghe, Tine Van den Brande, Bruno Tobback, Johan Danen en Hannelore Goeman over de vermindering van de hoeveelheid wegwerpplastics en de snelle invoering van statiegeld op drankverpakkingen (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 307). Over de problematiek werd de minister laatst bevraagd in de commissie van 27 oktober 2020 (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2020-21, nr. 10, 20 en 72) en de commissie van 16 december 2020 (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2020-21, nr. 478 en 788). De omzetting van een reeks richtlijnen waarbij ook de rechtsgrond voor de aanrekening van de zwerfvuilkosten aan de producenten wordt geregeld, werd besproken in de commissie van 2 februari 2021 (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 612/2).

De presentatie van de indieners is te vinden op de [dossierpagina](https://dossierpagina.vlaamsparlement.be) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

(Deze vergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Toelichting

Mieke Schauvliege en Steve Vandenberghe geven achtereenvolgens toelichting over het voorstel van resolutie aan de hand van een powerpointpresentatie.

Sinds de tweede helft van de 20e eeuw is er meer dan 8 miljard ton aan plastic geproduceerd. Heel wat plasticafval komt in de rivieren, de oceanen of op storten terecht. Als men niets onderneemt aan de hoeveelheid plastic die wordt geproduceerd en in de oceanen terechtkomt, zal er tegen 2050 meer plastic dan vis in de oceanen zijn. Het gaat ook over zeer specifieke dingen als microplastics en plastic nurdles.

Microplastics zijn deeltjes die kleiner zijn dan 1 millimeter en die ontstaan door een vorm van afbraak van kunststof uit de verpakgings- en auto-industrie en producten in verzorgingsmiddelen. Het feit dat ze zo klein en niet-afbreekbaar zijn, maakt ze zeer moeilijk op te ruimen wanneer ze in het milieu terechtkomen. Slechts 1 procent van wat in ons milieu terechtkomt, zou kunnen worden opgeruimd. Al de rest blijft in het milieu. 95 procent van het afval blijft op de oceanbodem liggen.

De plastic nurdles zijn kleine plastic bolletjes die ongeveer 20 milligram wegen en de basisgrondstof zijn voor de productie van kunststof. Ze lekken gemakkelijk bij het productieproces en het transport. Langs de Schelde ziet men heel wat nurdles liggen, maar ook in de Noordzee en de oceanen. Heel wat burgerbewegingen doen pogingen om die nurdles op te ruimen, alsook de industrie. Men moet er echter naar streven dat er tijdens het productieproces een nultolerantie is voor lekkages. Dat zou moeten gereguleerd worden. De vrijwillige opruimacties volstaan niet om het probleem op te lossen.

De milieu-impact van die verschillende vormen van plastic is niet te onderschatten. Dieren, zeker de avifauna, raken erin verstrikt en men vindt partikels terug in de maag en het vlees van vis. Dat betekent dat het ook terechtkomt in onze consumptieketen. Zo heeft onderzoek aangetoond dat in een mossel 0,3 tot 1 partikel plastic zit, of 50 tot 100 partikels per portie. Dat is zeer nefast voor de volksgezondheid. De WHO heeft al meerdere malen aangegeven dat die resten van plastic leiden tot zwaarlijvigheid, onvruchtbaarheid, borstkanker en groeistoornissen. Het kan al gevaarlijk zijn bij blootstelling aan kleine dosissen.

Mieke Schauvliege komt tot het probleem van het zwerfvuil in Vlaanderen. In 2019 is er 22.641 ton zwerfvuil bij elkaar geraapt. Dat is een stijging van 14 procent ten opzichte van 2017. De doelstelling is om eind 2022 slechts 16.340 ton zwerfvuil in

te zamelen. Op dit moment is men nog zeer ver van die doelstelling verwijderd. Men zet dus stappen achteruit in plaats van vooruit.

Nochtans sprak minister Demir bij de voorstelling van haar beleidsnota heel klare taal (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 135/3). De minister vond het een nuttige oefening om wanneer de cijfers er in 2020 al zijn, daar dan een grondig debat over te voeren en niet te wachten tot 2023. Met het voorstel van resolutie willen de indieners het debat aanzwengelen en voeren, nu men weet dat de doelstellingen met betrekking tot het zwerfvuil nog lang niet gehaald zijn.

In het Vlaams Verpakkingsplan staat dat als de doelstelling tegen 2023 niet wordt gerealiseerd, de Vlaamse Regering de sector zal opleggen een statiegeldsysteem in te voeren. Er staat ook dat tegen 2022 90 procent van de drankverpakkingen ingezameld en gerecycleerd moet worden en tegen 2025 95 procent van alle huishoudelijk afval.

Mieke Schauvliege noemt de cijfers zo slecht dat men versneld moet schakelen. Aan de hand van buitenlandse voorbeelden wil ze de voordelen van statiegeld aantonen. Statiegeld is effectief om twee belangrijke redenen. De eerste reden is dat het de hoeveelheid zwerfvuil vermindert, want zwerfvuil bevat heel wat materiaal dat in aanmerking komt voor een systeem van statiegeld. Met statiegeld wil men op plastic flesjes en blikjes een iets hogere bijdrage vragen. De consument kan het lege flesje of blikje binnenbrengen en krijgt daar een bedrag voor in de plaats. Dat maakt dat er minder zwerfvuil is en dat de stromen die men op die manier inzamelt, veel zuiverder zijn, niet gecontamineerd met voedselresten en dergelijke meer. Dat is een tweede belangrijk voordeel van het systeem.

Mieke Schauvliege verwijst naar een filmpje van de CEO van Infinitum over hoe men dit systeem in Noorwegen aanpakt. In Nederland toont een studie aan dat statiegeld heeft geleid tot een afname van zwerfvuil met 70 tot 90 procent. Internationale studies tonen aan dat flesjes en blikjes 40 procent van het volume van zwerfvuil uitmaken. In Duitsland is statiegeld ingevoerd in 2003. Daar wordt 94 tot 98 procent van de petflessen gescheiden ingezameld en gerecycleerd. In Vlaanderen is dat 62 procent. In Duitsland is onlangs beslist om het systeem uit te breiden voor verpakkingen van sappen, wijn en melk. Er is zonet het resultaat van een bevraging bij de burgers gepubliceerd. Daaruit blijkt dat 84 procent van de burgers vragende partij is om het systeem uit te breiden. Het draagvlak is dus zeer groot en Duitsland is al maximaal voorbereid op de Europese richtlijn over single-use plastics. Als een land als Duitsland zo'n mooie resultaten kan genereren, vindt het parlementslid het toch wel belangrijk om daar eens grondig naar te kijken.

De conclusie is dat heel veel van de ons omringende landen statiegeld invoeren en dat Vlaanderen bijna als enige geen statiegeldsysteem heeft. Gelet op het feit dat onze zwerfvuilcijfers zo slecht zijn, lijkt het haar een van de belangrijkste maatregelen om die zwerfvuilcijfers effectief naar beneden te krijgen.

Steve Vandenberghe is blij dat hij deze legislatuur in Mieke Schauvliege een goede medestander heeft gevonden. Hij wijst erop dat de vorige legislatuur al een voorstel van resolutie over dit thema over alle partijgrenzen heen werd goedgekeurd, maar er werd helaas weinig mee gedaan (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 866/1 t.e.m. 3). Hij wil de strijd op een constructieve manier voortzetten met de nieuwe minister.

Iedereen in de commissie is het erover eens dat plasticafval een groot probleem is dat men moeilijk onder controle krijgt. Daarover worden geen politieke spelletjes gespeeld. Wel zijn de inzichten vanuit de verschillende partijen anders. Als kustburgemeester wordt *Steve Vandenberghe* dagelijks geconfronteerd met enorme hoeveelheden plasticafval en dus ook met enorme opruimkosten.

De initiatieven van vorige legislatuur werden genomen vanuit de insteek van het zwerfvuil in de Noordzee. Hij verwijst daarbij naar organisaties zoals Proper Strand Lopers die iets aan het probleem proberen te doen. Er is een zeer groot draagvlak om het probleem structureel aan te pakken. Vooral flessen en blikjes zorgen voor een grote en zichtbare vervuiling van bermen, stranden en waterlopen. 20 tot 33 procent van het gewicht en 40 procent van het volume van het zwerfvuil bestaat uit flesjes en blikjes. Het grootste deel van plastic verpakkingen verdwijnt vandaag rechtstreeks in een verbrandingsoven. De recyclage van plastic verpakkingen bedraagt nu 38,4 procent ten opzichte van 37,5 procent in 2010. Er is dus in tien jaar tijd nauwelijks verbetering. Het zwerfvuilrapport van OVAM van december 2020 toont aan dat de hoeveelheid zwerfvuil niet afneemt maar toeneemt, vele, doorgaans dure, sensibiliseringscampagnes, Mooimakers, vrijwilligersacties en het beleid van de minister, ten spijt.

Als men de afvalberg van flessen en blikjes aanpakt, boekt men meteen een belangrijke vooruitgang in het verkleinen van de zwerfafvalberg. De meest efficiënte manier hiervoor is het invoeren van statiegeld. Men kan hiermee het totale zwerfvuil laten zakken met 40 procent, zoals studies en buitenlandse voorbeelden aantonen. Het zijn maatregelen met een grote potentiële impact, die men anders niet kan bereiken. In het afvalplan van de minister vindt hij geen enkel voorstel dat erin slaagt om het zwerfvuil met 40 procent te verminderen. Statiegeld is veel doeltreffender dan de pmd-zak. Daarin wordt plastic van verschillende kwaliteiten samen ingezameld en verwerkt tot producten van minder goede kwaliteit en met een lagere functionaliteit dan het oorspronkelijke flesje, de zogenaamde down-cycling. Het materiaal verliest niet alleen zijn functionaliteit, maar er wordt ook onnodig CO₂ uitgestoten.

Niemand kan om de cijfers vanuit het buitenland heen. Statiegeld is een oplossing. Ook Brussel en Wallonië willen statiegeld invoeren. In het federale regeerakkoord staat eindelijk de doelstelling ingeschreven om de incorporatie van een statiegeld-regeling in de verpakkingsheffing te onderzoeken. Vlaanderen dreigt ingesloten te raken door overheden met veel ambitieuzere plannen. Dat mag Vlaanderen niet laten gebeuren, aldus Steve Vandenbergh.

Belangrijk is dat er een breed draagvlak is bij de bevolking. Uit een enquête bleek dat 88 procent van de ondervraagden bereid is om verpakkingen terug te brengen naar een inzamelpunt. Milieuorganisaties, maatschappelijke organisaties, wetenschappers en afvalbedrijven pleiten voor de uitbreiding van statiegeld. Verschillende lokale besturen, bedrijven, drankenproducenten, landbouwverenigingen en parlementsleden hebben zich al voorstander getoond. Door invoering van statiegeld kunnen gemeenten jaarlijks tot 20 miljoen euro besparen. Zo zou ook tussen 6,2 en 16,1 miljoen euro kunnen worden bespaard bij de ophaling van pmd en restafval. Met andere woorden: statiegeld is nodig om de afvalberg te verminderen. Het draagvlak is er en er zijn de economische voordelen voor de lokale en andere besturen. Statiegeld is het laaghangend fruit in de strijd tegen de afvalberg in Vlaanderen. Als de verontrustende cijfers over zwerfafval jaar na jaar niet kunnen overtuigen om over te gaan tot meer actie, wat dan wel?

Steve Vandenbergh vraagt namens Mieke Schauvliege en hemzelf om het voorstel van resolutie met de concrete voorstellen te steunen en zo een signaal te geven aan de Vlaamse Regering en minister Zuhair Demir een duwtje in de rug te geven om vooruit te gaan en daadkrachtiger op te treden. Met een goedkeuring geeft men dat nodige duwtje in de rug en heeft de minister een draagvlak, en vooral een cheque, om naar de Vlaamse Regering te gaan om vooruit te kunnen gaan.

Mochten sommigen nog een aantal kleine aanpassingen willen doen, dan kan men daarover nog praten tot alle partijen er zich in kunnen vinden. Tot slot hoopt Steve Vandenberghe dat er eindelijk vooruitgang kan worden geboekt en dat de minister er zeker mee aan de slag wil gaan als het wordt gesteund door het parlement.

2. Bespreking

2.1. Tussenkomen van de leden

2.1.1. *Tussenkomen van Freya Perdaens*

Freya Perdaens feliciteert de sprekers voor het aanhalen een belangrijk thema: het aanpakken van verpakkingsafval, afval tout court en recyclage. Er is aangehaald dat de minister het debat in de commissie wil voeren wanneer de cijfers er zijn. Zij merkt echter op dat de cijfers achterstand opliepen. Begin 2021 zouden de cijfers beschikbaar zijn en dan zal de bespreking volgen. Dat was een belofte en een uitnodiging van de minister, maar dat kan dus alleen wanneer de cijfers er zijn.

De indieners van het voorstel van resolutie delen veel gegevens mee, maar weinig concrete data. Freya Perdaens mist de mogelijke impact van de invoering van het statiegeld op Vlaanderen. Het is een internationale problematiek, maar men moet het in Vlaanderen regelen en dan is de Vlaamse impact ervan belangrijk. De minister engageerde zich daarentegen wel om de data te verzamelen en te gebruiken. Het statiegeld staat op de agenda in 2023 als de doelstellingen van het verpakkingsplan niet gehaald zouden zijn. De minister heeft zich er ook toe geëngageerd om de evaluatie een jaar eerder te laten plaatsvinden, zodat men kan kijken of men op het goede spoor zit en indien nodig maatregelen kan treffen. Volgens het parlementslid kan men dan ook moeilijk stellen dat de minister veel duwtjes in de rug nodig heeft.

De minister treft effectief een aantal concrete maatregelen tegen zwerfvuil. Er worden nieuwe initiatieven voorgesteld, bijvoorbeeld de vraag naar de federale overheid om de GAS-boetes te verhogen, het motiveren van steden en gemeenten om voor zwerfvuil en sluikstorten in handhaving te willen voorzien en daar consequenties aan vast te knopen. Er zijn nog steeds heel wat steden en gemeenten die zwerfvuil en sluikstorten niet hebben opgenomen in hun GAS-regelgeving. Heel veel handhaving ligt op het lokale niveau, men moet dus zorgen dat men er daar op inzet. Daarvoor zal de minister maatregelen nemen, zodat elke stad en gemeente die handhaving ook ten volle kan benutten.

Freya Perdaens merkt op dat voor sigarettenpeuken, kauwgom, snoepwikkels en voedselverpakkingen een maatregel als statiegeld nooit een oplossing zal zijn. Daarom zullen de zwerfvuilkosten doorgerekend worden aan de producenten. Die gesprekken lopen nu en naderen zelfs een conclusie. Het is dus te vroeg om nu een schot voor de boeg te lanceren.

Freya Perdaens gaat in op de concrete voorstellen. Voorstellen doen zonder over de cijfers te beschikken, vindt zij niet echt fair. Er zijn een aantal afspraken gemaakt, men is met de industrie en heel wat spelers gaan samenzitten en de producenten is gevraagd om verantwoordelijkheid op te nemen voor de verpakkingen die zij produceren. Er zijn afspraken gemaakt over wie wat op zich zou nemen. Om nu, voor zij de kans krijgen om de afspraken uit te rollen, deze te herzien en eenzijdig de regels aan te passen, is niet alleen niet fair maar ook contraproductief en niet haalbaar. Bepaalde investeringen die worden gedaan, hebben een zekere tijd nodig om effect te kunnen hebben in de metingen. Zo zijn er de investeringen door Fost Plus. Het wordt lastig wanneer men al deze richtlijnen nu ineens zonder overleg zou gaan bijsturen.

Freya Perdaens verwijst naar het voorstel om maximaal werk te maken van het voorkomen van plasticafval. De EU-richtlijn zorgt er eigenlijk al voor dat er een verbod is van heel wat single-use plastic producten. Die richtlijn wordt omgezet op federaal niveau, door partijgenoten van de indieners dus. Men stelt voor de recycledoelstellingen van alle plastic verpakkingen op te trekken tot 65 procent tegen 2022 en tot 70 procent tegen 2025. Het parlementslid merkt op dat de 65 procent al werd ingeschreven, zij het een jaar later, en de 70 procent al in 2025 wordt ingeschreven. Dat een jaar eerder halen, vindt ze gewoon niet fair ten aanzien van de industrie.

Er is ook de vraag om de recycledoelstellingen van alle drankverpakkingen op te trekken tot 95 procent in 2022. De industrie heeft in 2018 via het verpakkingsplan het engagement opgenomen om tegen 2025 95 procent van alle drankverpakkingen in te zamelen. Die afspraken zijn vastgelegd, daar zijn akkoorden over gesloten, daar is over onderhandeld en daar zijn behoorlijke investeringen mee gemoeid. Als we daar onbezonnen een verandering in gaan aanbrengen, dan brengen we de gemaakte investeringen in gevaar. Men moet medestanders zoeken en medewerking vinden van de industrie en haar niet tot vijand verketteren, aldus het parlementslid.

In het verpakkingsplan 2.0 is er afgesproken om statiegeld als onderwerp aan te brengen, mocht het bedrijfsleven tegen 2023 zich niet aan haar engagementen hebben gehouden. Nu nog een plan ontwikkelen om het statiegeldsysteem uit te rollen, is volgens Freya Perdaens de stabiliteit wegnemen van een efficiënt systeem dat in volle ontwikkeling is door middel van gigantische investeringen. Het is dus zeer contraproductief.

De indieners stellen voor om enkel composteerbare plastics te gebruiken. Freya Perdaens stelt hierop dat in 2025 sowieso alle verpakkingen recycleerbaar, herbruikbaar of composteerbaar moeten zijn. Dat is vastgelegd in de erkenning van Fost Plus. Op het federale niveau is er een verpakkingsheffing van zo'n 350 miljoen euro per jaar die naar de algemene middelen gaat. Het is misschien nuttig om daar de vraag eens te stellen om dat sturend te maken. Waarom worden er op federaal niveau geen initiatieven genomen om verpakkingen die niet of minder recycleerbaar zijn, te ontmoedigen? Productnormering is een louter federale bevoegdheid. Vlaanderen doet hierbij wat het kan, bijvoorbeeld 'recycled content' in afvalzakken of het verbod van bekertjes en cateringmaterialen, maar hier ligt een heel belangrijke verantwoordelijkheid bij de federale overheid. Bovendien zijn de composteerbare plastics niet noodzakelijk een beter alternatief omdat die momenteel in de verbrandingsoven belanden en niet worden gecomposteerd.

Het voorstel om herbruikbare bekertjes op evenementen te gebruiken, vindt Freya Perdaens nuttig. Het is goed dat in VLAREMA al werd opgenomen dat voor alle evenementen door de overheid georganiseerd, al het cateringmateriaal herbruikbaar moet zijn. Op die manier kan men ervaring opdoen en versneld een markt creëren, zodat men een basis creëert om daarmee verder te gaan.

De vraag naar strikte normen voor plasticproducenten zodat de vervuiling met plastic korrels wordt vermeden, noemt zij een terechte vraag, maar PolyMatters, de federatie van de plasticindustrie, heeft via Operation Clean Sweep engagementen genomen om maatregelen te nemen om het verlies van die plastic korrels zoveel mogelijk te vermijden. Dat is in de commissie ook al meermaals besproken (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2019-20, nr. 2176).

Freya Perdaens concludeert dat er heel veel wordt voorgesteld, enerzijds zaken die al gepland zijn en anderzijds zaken die federaal moeten worden behandeld. Doelstellingen met een jaar of twee vervroegen, gaat in tegen de investeringen die gedaan worden om aan doelstellingen te voldoen. Wegens te weinig of niet-

onderbouwde elementen, zal de N-VA-fractie over dit voorstel van resolutie zeer gemotiveerd tegenstemmen. Zij stelt voor werk te maken van de vraag die eerder gelanceerd was om het debat aan te gaan over de cijfers zodra de cijfers beschikbaar zijn. Zo kan men dat debat deftig voeren met cijfers die dan voorhanden zijn.

2.1.2. *Tussenkoms van Johan Danen*

Johan Danen meent dat men zich over tien jaar zal afvragen waarom men dit niet eerder had gedaan. Er zal met heel veel onbegrip naar worden teruggekeken als dit pas in 2023, 2024 of 2025 ingevoerd zal worden. Hij vindt dit onbegrijpelijk en vraagt zich af wat nog meer nodig is om deze beslissing te kunnen nemen. Alles ligt op de tafel om te kunnen beslissen.

De aanpak van het beleid is volgens *Johan Danen* het zwerfvuil opruimen, campagnes voeren en vrijwilligers inschakelen. Dat is een weinig doortastende en weinig moderne manier van beleid voeren. Mensen spreken hem vaak aan over zwerfvuil. Men vindt dat de politiek daar iets aan moet doen. Als je een flesje in de natuur weggooit, is het afval, maar als je het inlevert, brengt het geld op. Dit kan en moet een win-winsituatie worden. Hij vraagt de collega's van de meerderheid het voorstel nog eens te heroverwegen, want men mist een historische kans om goed wetgevend werk te doen en een stukje geschiedenis te schrijven.

2.1.3. *Tussenkoms van Tinne Rombouts*

Tinne Rombouts dankt de indieners om de problematiek onder de aandacht te houden. Alle leden van de commissie behartigen deze thematiek en zijn bezorgd over hoe die kan worden aangepakt. Men spreekt over de ruime problematiek van zwerfvuil en elk bestanddeel dat daar deel van uitmaakt. Het is teleurstellend te moeten vaststellen dat de cijfers die OVAM meedeelde, slecht zijn, terwijl er heel veel inspanningen gebeuren op verschillende niveaus, zowel door Vlaanderen als OVAM. Ook heel wat lokale besturen nemen de problematiek ter harte en proberen mensen in een 'mind switch' te krijgen. Die moet worden gerealiseerd door het totale pakket, bestaande uit preventie, producentenverantwoordelijkheid en handhaving.

Tinne Rombouts is het niet eens met de stelling dat het parlement een historisch moment zou missen als men dit voorstel van resolutie niet zou goedkeuren. Men kan niet stellen dat er vandaag niet actief gewerkt wordt om deze problematiek het best het hoofd te bieden.

CD&V is er altijd zeer duidelijk over geweest dat statiegeld een belangrijk instrument kan zijn. Zowel een systeem van statiegeld als een positief beloningssysteem zijn bespreekbaar. Men kan er echter niet omheen dat er al afspraken zijn gemaakt en dat deze zaak moet worden aangepakt in overleg met diverse partners, zeker de producenten. Daarom is er een participatief traject opgestart tijdens de vorige regeerperiode, waar veel tijd is ingestoken, om te kijken hoe men het beste deze zaken uitbouwt. De overtuiging is er dat bepaalde producenten nog een tandje moeten bijsteken en dat er nog een aantal zaken kunnen gerealiseerd worden buiten het systeem van statiegeld om. Statiegeld lost niet de hele problematiek van het zwerfvuil op.

Er is een verpakkingsplan opgesteld met heel duidelijke doelstellingen. Het stelt *Tinne Rombouts* dan ook teleur dat net voor men de resultaten van die doelstellingen heeft, men nu voorstelt om die cijfers eenzijdig bij te sturen. Het stelt haar immens teleur omdat zij en haar fractie het bijzonder belangrijk vinden om zich op te stellen als een betrouwbare overheidspartner wanneer men iets wil bereiken. Wanneer men afspraken maakt, moet men alle mogelijkheden bieden om die afspraken correct na te komen. Eenzijdig de doelstellingen van ophaling en inzameling bijsturen via een voorstel van resolutie, zonder enig overleg met de sector, is

niet de manier waarop zij belangrijke doelstellingen wil realiseren. Daarin verschilt zij van houding, van mening en van gedrag met de indieners.

Voor Tinne Rombouts is het belangrijk dat de cijfers zo spoedig mogelijk bij elkaar worden gebracht zodat ze in de commissie kunnen worden besproken. Naar aanleiding van de OVAM-resultaten zijn er reeds besprekingen geweest in de commissie. Ook toen heeft men duidelijk gevraagd op welke manier men zich voorbereidt, want het gaat de verkeerde kant uit. Ze heeft ook gevraagd welke acties er worden ondernomen. Ze heeft begrepen dat er overleg is met de diverse partners begin 2021, zowel met de producenten als de lokale besturen en iedereen die bij de problematiek betrokken is, om te kijken hoe men eventueel een tandje kan bijsteken en waar men eventueel moet bijsturen.

Als men acties doet, maar moet vaststellen dat de resultaten niet worden bereikt, moet er niet worden gewacht met de voorbereiding van een statiegeldsysteem of een beloningssysteem. De minister moet daarvoor reeds de nodige voorbereidingen treffen en in dialoog gaan om dat op een goede manier in te voeren indien dat nodig zou zijn. Dan is het sowieso belangrijk om tot goede regelgeving en goede afspraken te komen. Dat proces vraagt tijd. Dat engagement heeft de minister duidelijk gegeven.

Tinne Rombouts besluit dat om deze redenen dit voorstel van resolutie niet de goedkeuring van de CD&V-fractie kan wegdragen. Wel is zij het erover eens dat deze problematiek een oplossing vraagt. Zij hoopt dat men samen de weg verder kan afleggen en hopelijk snel de bespreking kan voortzetten naar aanleiding van concrete cijfers.

2.1.4. *Tussenkomst van Leo Pieters*

Leo Pieters onderschrijft wat naar voren wordt gebracht. Niemand is gebaat bij zwerfvuil en allerhande afval dat overal rondslingert. Hij wil graag meedenken aan een oplossing.

Volgens zijn partij moet er met een drietal punten rekening worden gehouden. In eerste instantie is dat de meerkost voor de consument. Statiegeld is een nuloperatie wanneer men bij aankoop een kleine bijdrage betaalt en bij het terugbrengen dit bedrag terugkrijgt. Met statiegeld alleen lost men het dus niet op, het afval komt dan alleen op de plaats terecht waar het moet terechtkomen. Men rekent er misschien op dat ook veel mensen statiegeld betalen, maar de lege verpakking niet terugbrengen en het statiegeld daardoor een positieve transactie is waar men geld aan overhoudt.

Er is verwezen naar het buitenland, maar *Leo Pieters* merkt op dat de prijzen van de betrokken producten in Duitsland lager zijn, zelfs met het statiegeld erbij. Als statiegeld in Vlaanderen wordt ingevoerd, zou de prijs van het product hetzelfde moeten blijven.

Een tweede punt is de logistieke haalbaarheid. Grootwarenhuizen hebben plaats en middelen om dat systeem te installeren, maar er zijn veel kleinere handelaars die die mogelijkheid niet hebben. Men moet niet propageren om alles bij de grootwarenhuizen te kopen, men moet ook aan de kleinere handelaars de kans bieden om daarin mee te stappen, tegen een acceptabele kost of met een nuloperatie.

Een derde punt is het diversifiëren van de drankverpakkingen. Het is niet altijd aan het Vlaamse niveau om daarin mee te spelen. Men kan daar wel in stimuleren en men moet afwachten hoe dat in de tijd verloopt. Er is gesproken over de gescheiden ophaling via de blauwe zak. In Limburg wordt nu een systeem ingevoerd waarbij men meerdere verpakkingen in een zak mag steken, waarbij de inhoud na de

ophaling wordt gesorteerd. Zo is het duidelijk voor de mensen wat in welke zak moet worden gededoneerd. Volgens Leo Pieters is het nu niet het ogenblik om statiegeld als wonderoplossing naar voren te schuiven. Hij is niet tegen statiegeld maar het moet een totaalgegeven zijn waarbij tegelijk ook de handhaving naar voren moet worden geschoven, de pakkans moet worden vergroot en hogere boetes moeten kunnen worden ingevoerd.

2.1.5. *Tussenkoms van Gwenny De Vroe*

Gwenny De Vroe licht het standpunt van Open Vld over het voorstel van resolutie toe. Ook zij meent dat iedereen dezelfde doelstellingen heeft en graag stappen vooruit wil zetten. Zij dankt sp.a en Groen om dit voorstel van resolutie ter sprake te brengen want het is belangrijk dat dit thema warm blijft en dat er concrete stappen vooruit worden gezet.

De indieners beginnen met een aanval op plastics tout court. Men heeft het in eerste instantie vooral over de negatieve effecten op de volksgezondheid. Men weet echter dat in het kader van hygiëne en voeding nog altijd bewust wordt gekozen voor plastic materiaal. Ze verwijst naar de besprekingen die eerder al werden gevoerd over biodegradeerbare plastics. Op dat vlak is er nog veel mogelijk.

Zelfs al is een verpakking biodegradeerbaar of bioafbreekbaar, het is vooral belangrijk dat men een gedragsverandering creëert, dat men zoveel mogelijk overbodige verpakking vermijdt en dat men gaat naar een zo goed mogelijke recyclage van kunststoffen en ander verpakkingsmateriaal. Er moet ook een evolutie komen naar zoveel mogelijk gebruik van recycleaat bij verpakkingen. Dat is innovatief en heel belangrijk voor de economie. Het uitvoeringsplan kunststoffen omvat wat dit betreft heel duidelijke doelstellingen. Ook het beleid van Fost Plus, dat al zwaar heeft geïnvesteerd met ecomodulatie in haar Groene Punttarieven, werkt dit in de hand. Het beleid dat nu wordt gevoerd, gaat wel degelijk de richting uit die iedereen wil, ook de indieners. Het is belangrijk om in eerste instantie te nuanceren.

Plastics hebben heel negatieve effecten op het milieu. Het duurt honderden jaren vooraleer de klassieke plastics worden afgebroken. Er moeten echt stappen vooruit worden gezet wat betreft plastics in de voedselketen, want we eten zelfs plastic en ook de dieren worden ermee geconfronteerd. Voor onze gezondheid moeten we dus echt stappen vooruit zetten. Men mag echter niet blind zijn voor het feit dat het een wereldprobleem is en geen Vlaams probleem. Recent onderzoek leert dat 90 procent van de plastics in de oceanen afkomstig is van tien landen, waarvan twee in Afrika en de rest in Azië. Dat neemt niet weg dat we in Vlaanderen en in Europa stappen vooruit moeten zetten. Het is belangrijk dat de parlementsleden dat meenemen naar de Europese collega's of wanneer men op missie gaat.

Men moet ervoor zorgen dat er geen kunststoffen en andere materialen in het leefmilieu terecht komen. Dat geldt voor alle soorten van verpakking en afval: flesjes, blikjes, peuken, kauwgom, snoepverpakkingen, eetbakjes, chipszakken enzovoort. Met het verpakkingsplan 2.0 heeft de vorige Vlaamse Regering heel wat nieuwe doelstellingen en acties gepland. Het gaat dan over de verhoogde recyclagedoelstellingen en de uitgebreidere producentenverantwoordelijkheid. Niet elke producent neemt zijn verantwoordelijkheid, bijvoorbeeld de producenten van kauwgom en sigaretten.

Ook de pakkans en boetes voor zwerf vuil vindt *Gwenny De Vroe* cruciaal in de aanpak van het zwerf vuil. De recyclagedoelstellingen in het Vlaams Verpakkingsplan gaan veel verder dan wat de EU momenteel oplegt. In vergelijking met de andere Europese landen doet ons land het zeer goed op vlak van recyclage en inzameling. Men moet trachten deze koppositie aan te houden en te versterken.

De laatste cijfers van zwerfvuil uit 2019 zijn slecht. De doelstelling van 20 procent minder zwerfvuil tegen 2022 is nog veraf. Het is dan ook goed dat minister Zuhal Demir kordaat heeft gecommuniceerd en nieuwe maatregelen heeft aangekondigd, zoals een nog gerichtere handhaving. Gwenny De Vroe weet uit eigen ervaring in haar gemeente dat handhaving met camera's werkt. Daar moet volgens haar dus meer op worden ingezet.

In 2020 dook helaas een nieuwe fractie in het zwerfvuil op, namelijk mondkmaskers.

Er is reeds veel gezegd over het statiegeld, maar Gwenny De Vroe merkt op dat men nogal gemakkelijk voorbijgaat aan de verschillende randvoorwaarden en de problemen die daarmee gepaard gaan.

De indieners vragen vijf zaken. Men vraagt om maximaal werk te maken van het voorkomen van plasticafval, en zeker van afval voor eenmalig gebruik. Zowel het verpakkingsplan 2.0 als het uitvoeringsplan kunststoffen 2020-2025 hebben daar heel uitvoerige doelstellingen voor vastgelegd. Het beleid is daar dus goed mee bezig.

Wat betreft de recyclagedoelstellingen, wijst Gwenny De Vroe erop dat zowel België als Vlaanderen al voor hogere doelstellingen hebben gekozen dan de EU. Daarmee bevestigt men dat men die koppositie wil aanhouden, toch ook belangrijk in het kader van de klimaatdoelstellingen.

Het voorstel van resolutie wil de recyclagedoelstelling voor alle plastic drankverpakkingen optrekken. Daarvoor verwijst ze opnieuw naar de hogere doelstellingen die Vlaanderen reeds heeft gesteld, namelijk 90 procent tegen 2022, wat 7 jaar sneller is dan wat de EU vooropstelt.

De positie van de Vlaamse Regering over het al dan niet invoeren van statiegeld staat zeer duidelijk in het regeerakkoord. Duidelijker kan eigenlijk niet. Er staat ook een evaluatie in voor 2023. Recent heeft minister Demir duidelijk gesteld dat ze dat met een jaar wil vervroegen. Ook daar ziet men weer het engagement en de ambitie van de Vlaamse Regering in deze problematiek. Als de doelstelling niet gehaald wordt in 2023, wordt duidelijk gesteld dat het statiegeldsysteem of een ander beloningssysteem zal worden ingevoerd. Dat is volgens Gwenny De Vroe zeer duidelijk. Inzameling en recyclage zijn belangrijk en de ambitieuze doelstellingen hieromtrent moeten worden gehaald. Daarenboven moeten die doelstellingen nadien worden bijgesteld en moet men nog ambitieuzer worden.

Gwenny De Vroe verwijst naar de oproep van de Europese koepelorganisatie van de frisdrankproducenten, UNESDA. Zij kiezen voor statiegeld, maar roepen niet op om dat per se in elke lidstaat uit te voeren. Op de website van de organisatie zien we dat België het helemaal niet slecht doet op het vlak van recyclage van pet, zelfs beter dan Zweden, waar er al heel lang statiegeld is. Zij wil duidelijk stellen dat ze respecteert wat er in het regeerakkoord staat: als de doelstellingen niet worden gehaald, dan wordt er ingevoerd wat er werd beslist. Zij is niet tegen systemen van statiegeld, maar ze benadrukt dat statiegeld op petflessen en blikjes geen totaaloplossing is voor zwerfvuil. Wie de studies gelezen heeft, weet dat eenmalige drankverpakkingen visueel een van de opvallendste zwerfvuilfracties is. Maar als je kijkt naar de cijfers, maken die maar 5 procent van het totaal uit. Er is nog 95 procent ander zwerfvuil: sigarettenpeuken, kauwgom, andere plastic verpakkingen, glazen flesjes, mondkmaskers enzovoort. Men moet dus een gedragsverandering doorvoeren.

In de tekst van het voorstel van resolutie staat dat de gemeentebesturen 20 miljoen euro zouden kunnen besparen. Dat betekent dat er nog 150 miljoen euro

moet worden uitgegeven om al de rest op te ruimen. Gwenny De Vroe vraagt aan de indieners hoe zij dit juist zien.

Men is nu bezig met de invoering van de uitgebreide pmd-zak. Dat is een gemakkelijk systeem en het zal de recyclagegraad extreem doen verhogen. Alle plastic die nu nog in de restafvalzak wordt gestoken, een immense hoeveelheid, zal nu naar de pmd-zak gaan. De recyclage zal dus drastisch verhogen. Dat betekent dat de discussie die nu wordt gevoerd, over een jaar opnieuw moet worden gevoerd want dan zal men pas zien wat de invoering van de uitgebreide pmd-zak zal betekenen voor de cijfers.

Statiegeld op een correcte manier uitvoeren, is een heel gedoe. Het is belangrijk om dat eens in het buitenland te gaan bekijken. Het parlementslid vreest dat dit wat wordt onderschat. Dat neemt niet weg dat zij statiegeld ziet als de stok achter de deur wanneer de doelstelling niet wordt gehaald. Op dat moment zal men met de andere gewesten samen moeten zitten om het samen in te voeren. Er is al verwezen naar drankverpakkingen uit het buitenland via grensaankopen. Het is belangrijk dat er een gelijkaardig systeem wordt ingevoerd in Vlaanderen, Wallonië en Brussel, als het zover zou komen.

Volgens Gwenny De Vroe blijven er nog heel wat vragen onbeantwoord. Er zijn kosten voor de handelaars, de buurtwinkels. Het vraagt een zekere investering. Zal hiervoor een compensatie zijn? Hoe zien de indieners de problematiek van de grensaankopen? Recent werden miljoenen euro's geïnvesteerd in het kader van de uitgebreide pmd-zak, om de sortering drastisch aan te passen. Kunnen de indieners daarop ingaan?

De indieners vragen strikte normen voor producenten van plastics zodat de vervuiling door plastic korrels vermeden wordt. Dit is productnormering. Het is belangrijk dat de indieners hun federale collega's daarover aanspreken en eens luisteren naar federaal minister Khattabi van Ecolo over deze problematiek.

Gwenny De Vroe besluit dat zij dit voorstel van resolutie niet zal steunen, maar is wel tevreden dat de problematiek hoog op de agenda blijft staan.

Als voorzitter gaat ze het engagement aan dat zodra de nieuwe cijfers van het zwerfvuil er zijn, ze deze onmiddellijk in de commissie zal agenderen ter bespreking.

2.2. Repliek van de indieners

2.2.1. *Repliek van Mieke Schauvliege*

Mieke Schauvliege is blij dat iedereen onderschrijft hoe belangrijk dit voorstel van resolutie en deze problematiek zijn en dat iedereen bereid is om daar effectief iets aan te doen. Met dit voorstel van resolutie hebben de indieners geprobeerd om het debat opnieuw in de commissie te brengen. Ze zien het als een aanzet om daar met zijn allen een extra statement over te maken en de minister een duw in de rug te geven en te steunen om stappen vooruit te kunnen zetten. Ze zou het heel jammer vinden dat men vandaag besluit om het voorstel van resolutie weg te stemmen omdat er een aantal punten in staan waar men het niet helemaal mee eens is. Ze vraagt om het voorstel van resolutie te zien als de start van een debat, waar Steve Vandenbergh toe heeft opgeroepen, en te kijken hoe men samen kan komen tot een resolutie die de ambities nog opdrijft.

Het parlementslid verwijst naar de opmerkingen van Freya Perdaens, dat het voorstel weinig concreet is en dat het gaat over een wereldproblematiek. Vlaanderen heeft echter een heel belangrijk aandeel in die wereldproblematiek en heeft een

aantal sleutels en tools om op zijn minst dat afval en het plastic en kunststofafval proberen te verminderen.

Statiegeld is niet de zaligmakende oplossing voor alles, maar 40 procent van het zwerfvuil bestaat wel uit flesjes en blikjes. Als men een oplossing vindt om die stroom uit het zwerfvuil te halen, boekt men een enorme vooruitgang. De zwerfvuilcijfers zijn nu eenmaal abominabel, in 2019 zijn ze 17 procent slechter dan in 2017. Met corona neemt het zwerfvuil in de straten toe, de cijfers zullen dus nog erger zijn dan in 2019. Daarom is het belangrijk om die ene grote stroom eruit te halen. Zij begrijpt dan ook niet dat daar zoveel weerstand tegen wordt geformuleerd.

De indieners beweren ook niet dat minister Demir daar geen aandacht voor heeft, geen voorstellen doet en geen ambitie heeft. Ze heeft naar aanleiding van de zwerfvuilresultaten van 2019 een aantal maatregelen aangekondigd, maar dat is een end-of-pipebenadering. Dat is controleren, beboeten. Dat moet ook gebeuren, maar dat gebeurt pas nadat het zwerfvuil in de natuur terechtkomt. Men moet vooral inzetten op het voorkomen dat het afval in het milieu terechtkomt.

Mieke Schauvliege ziet de industrie niet als vijand, zoals Freya Perdaens heeft gezegd. Dat zat ook niet in het voorstel van resolutie. De industrie is een partner, en dat staat niet haaks op het invoeren van statiegeld. Er wordt jaarlijks 164 miljoen euro aan zwerfvuilkosten betaald op de kap van de Vlaming.

Zij verwijst naar de grensaankopen. Als Vlaanderen als enige achterblijft op het invoeren van statiegeld, dan eindigt het als een zwerfvuileiland. De meeste ons omringende landen hebben statiegeld ingevoerd. Er wordt gezegd dat we aan de kop van de recyclage staan, maar zij spreekt dit tegen. Cijfers van Eurostat zeggen dat ons land 44,5 procent recycleert. Fost Plus spreekt van 42 procent. Daarmee zitten we in de middenmoot. Landen als Litouwen, Bulgarije, Nederland en Duitsland steken ons voorbij. Dat zijn allemaal landen die statiegeld invoeren. Het is dus duidelijk dat dat een heel belangrijke maatregel is. Als Vlaanderen niet meegaat met die golf, dan wordt het gigantisch voorbijgestoken.

Mieke Schauvliege stelt zich de vraag welke cijfers men nog nodig heeft vooraleer men beseft dat de doelstelling totaal niet zal worden gehaald. De cijfers van 2019 zijn zo duidelijk dat de urgentie er is om het systeem te overwegen.

Het parlementslid gaat akkoord met Tinne Rombouts dat de overheid betrouwbaar moet zijn, maar zij begrijpt niet dat het invoeren van statiegeld zou betekenen dat men zich niet zou gedragen als een betrouwbare overheidspartner. Zij wil het signaal van de zwerfvuilcijfers van 2019 ernstig nemen. Het is 5 voor 12, men moet een versnelling hoger schakelen, want men zal nooit de doelstellingen halen aan het huidige tempo. De inzamelstromen die statiegeld teweegbrengen zijn veel zuiverder en maken recyclage veel evidentier dan de huidige werkwijze.

Wat de logistieke haalbaarheid betreft, stelt zij vast dat er in Duitsland sinds 2003 een systeem van statiegeld bestaat. Daar is een gelijkaardig winkellandschap als dat in Vlaanderen, met grotere supermarkten maar ook kleinere winkels. Daar is het perfect gelukt om dat systeem overal in te voeren. Zij wil ook niet de oorlog verklaren aan plastic of kunststof, wel aan plastic of kunststof in de natuur, wat een impact heeft op de gezondheid van de mens, de fauna en flora. Plastic en kunststof hebben hun nut. Wel moet men zorgen voor voldoende recyclaat om de circulaire economie te organiseren en men niet moet werken met virgin plastics. Dat moet de doelstelling zijn, en statiegeld heeft daar een belangrijke bijdrage in. De grondstof voor petflessen van 100 procent recyclaat wordt niet in België geproduceerd, maar in de ons omringende landen, net omdat wij er niet in slagen om een zuivere recyclagestroom te organiseren die daarvoor nodig is. Daar moet men

ernstig over nadenken. Dat moet een van de drijfveren zijn om het statiegeld in te voeren, namelijk zorgen dat we zuivere recyclagestromen kunnen organiseren, zodat we naar een echt circulaire economie gaan en niet naar downcycling.

Mieke Schauvliege vindt het zeer jammer dat er nu al wordt gezegd dat men tegen zal stemmen. Ze roept alle partijen op om dit te zien als een start van een discussie en om daar samen over na te denken. Alles is bespreekbaar, als men maar durft te gaan naar het verhogen van de doelstellingen en het systeem van statiegeld versneld in te voeren.

2.2.2. *Repliek van Steve Vandenberghe*

Steve Vandenberghe heeft geen zin in het voeren van welles-nietesspelletjes. Hij is er al zoveel jaren mee bezig. Iedereen heeft wel een argumentatie om iets wel of niet te doen. Het is goed dat iedereen in de politiek zijn eigen visie en insteek heeft om toch hetzelfde doel te bereiken. Hij wil geen oorlog voeren met de industrie en zeker niet met de andere partijen. Hij wil tot gezamenlijke oplossingen komen, met respect voor ieders mening.

Hij heeft een aantal kritische opmerkingen. Waar niemand omheen kan, is dat de zwerfvuilcijfers van OVAM duidelijk aantonen dat het systeem niet werkt, dat het systeem ook volgend jaar niet zal werken en wellicht ook niet binnen 2 jaar, integendeel. In de plaats van een status quo of een verbetering, is er een verslechtering van de cijfers. Alle leden van de commissie zijn verstandige mensen. Hij is ervan overtuigd dat iedereen ziet dat de cijfers verslechteren en dat het systeem dus niet werkt.

Hij is het volledig eens met Gwenny De Vroe dat het een en-enverhaal is, er is veel meer dan enkel de problematiek van de blikjes en de petflessen. De verschillende insteken zijn bijzonder positief en juist. Maar het ene sluit het andere niet uit. Hij sluit zich aan bij Mieke Schauvliege om nu niet het kind met het badwater weg te gooien, maar om samen aan de slag te gaan.

Hij heeft moeite met een aantal zaken die Freya Perdaens heeft gezegd. Men is al sinds vorige legislatuur met dit dossier bezig. Hij lost nu geen schot voor de boeg. Er zijn al vele studies gedaan en professoren gehoord om tot de vorige resolutie te komen. Er is al heel wat informatie verzameld en werk geleverd om vooruitgang te boeken. Hij vraagt om de voorstellen van resolutie over plasticafval, statiegeld en dergelijke meer, die reeds werden ingediend, eens te lezen. Men mag niet zomaar over het al geleverde werk heen gaan.

Hij vindt Freya Perdaens ook weinig kritisch. Zij leest het riedeltje van de N-VA af. Hij verwacht een wat meer kritische houding. De industrie mag niet verketterd worden, maar er mag toch wel wat kritischer worden omgegaan met de industrie. Men heeft de industrie als partner nodig, maar men mag haar niet sparen want er ligt een grote verantwoordelijkheid bij de industrie. Er is al zoveel tijd verloren gegaan om betere resultaten te behalen. Men haalt geen goede resultaten. Men mag zich dus niets wijsmaken. Beterschap zal er niet zijn en dat weet Freya Perdaens ook. Het duwtje in de rug van de minister, bedoelt hij overigens bijzonder positief. Hij zegt dit niet om haar omver te duwen maar om haar te helpen. Hij wil komen tot een gezamenlijk gedragen resolutie. Hij weet ook dat de bevoegde minister heel nauw betrokken wil zijn bij en bezorgd is over deze problematiek.

Volgens Steve Vandenberghe heeft Tinne Rombouts interessante dingen gezegd die moeten worden meegenomen. Hij beseft dat er in het voorstel van resolutie nog een aantal hiaten zitten en dat het niet af is. Het is niet te nemen of te laten, maar het mag geen processie van Echternach worden. Dat gevoel heeft hij over de afgelopen jaren. Hij wil structurele stappen zetten. Hij wil niemand teleurstellen

maar aan de slag gaan met alle fracties. Samen met Mieke Schauvliege vraagt hij om het voorstel niet weg te stemmen, want dat zou een slecht signaal zijn, maar om aan de slag te gaan met deze ontwerptekst. Men kan dit zien als een goede start om over de partijgrenzen heen samen te zitten om te kijken hoe men kan komen tot een voor iedereen gedragen en haalbare tekst. Wegstemmen zou een ongelukkig signaal zijn naar de buitenwereld en naar de regering, alsof men er niet achter zou staan. Niet iedereen heeft dit genuanceerd debat immers gehoord. Hij roept op om rond de tafel te gaan zitten want iedereen meent het goed. Zo kan men tot een bijgestuurd voorstel van resolutie komen waar iedereen zijn gading in kan vinden en toch een gezamenlijk signaal geven aan de regering en de minister helpen om vooruitgang te boeken. Als men nu wacht tot die vervroegde evaluatie, zal men heel wat tijd verliezen. Men wil immers de koppositie behouden en niet achterop geraken.

Steve Vandenberghe sluit af met de praktische organisatie. Daar is inderdaad nog werk aan. Zelf is hij bezig met een proefproject rond statiegeld in Bredene. Op een kleine schaal is dat niet evident. Wegens corona heeft men daarenboven een aantal maanden verloren. Er zijn echter een aantal mooie voorbeelden uit het buitenland waar men mee aan de slag kan gaan. Men moet dat niet kopiëren maar er zelf creatief mee aan de slag gaan.

2.3. Aansluitende opmerkingen

Omdat Steve Vandenberghe een leeslijst adviseerde, wil *Freya Perdaens* hem er ook een geven, namelijk het regeerakkoord en het verpakkingsplan om te kijken wat er concreet in staat. Op het verwijt dat zij niet kritisch genoeg was, reageert ze dat ze punt per punt de voorstellen in de resolutie heeft aangekaart, ze met argumenten heeft weerlegd of heeft opgemerkt dat ze federaal moesten worden besproken. De vele studies die gedaan zijn, kan ze niet terugvinden in de toelichting van het voorstel van resolutie. Zij heeft interesse om die te krijgen en te lezen.

Ze heeft niet zozeer de industrie verdedigd, hoewel die belangrijk is in de productie en verwerking van afval, maar vooral de investeringen die Fost Plus heeft gedaan naar aanleiding van de besprekingen en de afspraken die gemaakt zijn met de Vlaamse Regering. Die zouden nu doorkruist worden door mee te gaan in het voorstel van resolutie. Vooral de p+md-zak heeft grote investeringen gevraagd. Nu aanpassingen doen, zou niet opportuun zijn en er niet van getuigen een goede partner te zijn in de besprekingen met de industrie en Fost Plus. Ondanks haar respect voor de vurigheid waarmee de collega's dit voorstel van resolutie verdedigd hebben, vreest ze dat ze geen antwoorden heeft gekregen op de inhoudelijke elementen die ze heeft aangebracht.

3. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie over de vermindering van de hoeveelheid wegwerpplastics en de snelle invoering van statiegeld op drankverpakkingen (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 307/1) verworpen met 9 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Gwenny DE VROE,
voorzitter

Freya PERDAENS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CEO	chief executive officer
Eurostat	statistical office of the European Union
GAS	gemeentelijke administratieve sanctie
OVAM	Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij
pet	Polyethyleentereftalaat
pmd	plastic flessen, metaalverpakkingen en drankkartons
UNESDA	Union of EU (European Union) Soft Drinks Associations
VLAREMA	Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal- kringlopen en afvalstoffen
WHO	World Health Organization